

چند نکته در مورد نشست سوم دوحه

بیشتر از یکماه بود که سازمان ملل متحد تلاش های خود را برای جستجوی و حل مشکلات سر راه مردم افغانستان آغاز کرد و با فرستادن نماینده های خود به داخل کشور ما و کشورهای همسایه ، رای زنی ها را بخاطر تدویر موفقانه نشست سوم دوحه آغاز نمود. به اثر تقاضای حکومت سرپرست آجندای نشست و ترکیب هیئات های شرکت کننده در نشست نیز با سران حکومت طالبان شریک ساخته شد که در هر مورد برای مسوولان حکومت سرپرست غیر قابل قبول بود و سازمان ملل متحد با سیاست های پهلو گرانه خویش تن به خواسته های طالبان داده و موضوعات اساسی آجندای نشست دوحه را مانند بحث وضعیت حقوق بشری، مشکلات روزافزون دختران و زنان افغان و نه پرداختن به خواسته های برحق آنها مانند عدم بازگشایی دروازه های مکاتب و پوهنتون ها به روی آنان و اجازه نیافتن زنان بخاطر مصروفیت های کاری در بیرون از منزل ، عدم بوجود آمدن یک حکومت مشروع و متکی به اراده و خواست برحق مردم کشورما، اجازه نیافتن نماینده های احزاب و سازمانهای سیاسی، جامعه مدنی ، اقشار و گروه های اقلیتی و سایر نهاد های جامعه اجتماعی و فرهنگی کشورما در سومین نشست دوحه که قرار است امروز یکشنبه مورخ ۳۰ جون ۲۰۲۴ در شهر دوحه دایر گردد و الی روز دوشنبه اول ماه جولای ۲۰۲۴ به کار خود ادامه بدهد، ابتکار عمل سازمان ملل متحد را در سطح ملی و بین المللی بیشتر از گذشته خدشه دار خواهد نمود. همه شاهد استیم که با تغییر آجندای اصلی مورد بحث در این نشست، در ترکیب هیئت های شرکت کننده بشمول آقای آنتونیو گوتریش سرمنشی سازمان ملل متحد و واگذاری تدویر نشست سوم دوحه از جانب معاون ایشان، هم چنان عدم اشتراک وزرای خارجه کشورهای دعوت شده در نشست و فرستادن صرف نماینده های خاص بعضی از کشور ها در امور افغانستان و تعدادی از مامورین پایین رتبه وزارت های خارجه کشورهای دیگر و همچنان هیئات های پایین رتبه نهاد های بین المللی و کمک کننده به افغانستان ، همچنان اجازه نیافتن آقای متقی - سرپرست وزارت خارجه افغانستان در حالیکه وزارت خارجه باید نقش اساسی را در این نشست میداشت، برعکس این تغییرات در آجنداء و ترکیب هیئات های شرکت کننده تأثیر مستقیم بر روال تدویر و تصمیم گیری های نشست دوحه خواهد داشت که نتایج منفی آنرا تا دو روز دیگر بار دیگر شاهد خواهیم بود.

از جانب دیگر اعتراضات روز افزون و گسترده زنان و دختران افغان چه در داخل و چه در خارج از کشور و ایستاده گی شان علیه تصامیم نادرست سازمان ملل متحد و تشویق کشورهای دیگر بخاطر تعامل بیشتر با حکومت سرپرست طالبان را یک جنایت بشری و حق تلفی زنان افغان از

جانب سازمان ملل متحد و جامعه جهانی خواندند که این حرکت های مدنی تصامیم نشست سوم دوحه را به چالش خواهند کشید. زیرا تدویر چنین نشست بین المللی بدون حضور فعال زنانی که واقعاً از زنان افغانستان نماینده گی کرده بتوانند، نه همان چند چهره شناخته شده و معامله گر که همه مردم آنها را می شناسند و دیگر به تصامیم شان اعتماد ندارند، می تواند بر حیثیت و اعتبار سازمان ملل متحد که خود را همیشه مدافع حقوق زنان افغانستان قلمداد نموده است، ضربه محکمی وارد نماید که دیگر زنان باشهامت کشور ما نیز به گفته های بی مفهوم نماینده گان این سازمان هرگز اعتبار نخواهند داشت. بلی، نکته اصلی هم همین است، در صورتیکه نماینده های زنان و جامعه مدنی و حقوق بشری افغانستان اجازه شرکت کردن در دو روز اول یعنی روزهای تصمیم گیرنده این نشست را نداشته باشند و بی خبر از آن بمانند که در مورد سرنوشت آینده شان کی ها و چه تصمیمی خواهند گرفت، چرا به روز سوم یعنی یک روز بعد از ختم نشست اصلی با آنها ملاقات صورت میگیرد و هرگاه تصمیمی در مورد آنها گرفته میشود، کاملاً دروغ و فریبکارانه نیست؟ آیا سازمان ملل متحد با این سیاست های دو پهلوی خود در قبال زنان افغانستان مسوول مستقیم این فاجعه بشری و بخصوص دور ماندن زنان و دختران از کسب علم و دانش نخواهد بود؟ هرگاه چنین نیست، سازمانی با این بزرگی و دارای اعتبار بین المللی چگونه می تواند زیر بار خواسته های کسانی قرار بگیرد که تا هنوز آنها را برسمیت نه شناخته اند و در آغاز کارزار روند نشست سوم دوحه اعلان کردند که دعوت نماینده طالبان بخاطر اشتراک در نشست سوم دوحه، به هیچ وجه به معنای برسمیت شناخته شدن آنها نیست و از آنها بحیث گروه حاکم بر سرزمین افغانستان دعوت نموده اند تا راه های حل مشکلات را با آنها دریابند. پس این چگونه سیاست بین المللی است که سازمانی با این بزرگی توانایی تطبیق آجندای خود را در یک نشست ندارد و دیده می شود که این سازمان هرگز اراده بی برای بوجود آمدن یک حاکمیت مردمی مبتنی بر اراده مردم و به اساس حکم قانون اساسی و شایسته سالاری و سپردن کار به اهل آن هرگز توجه بی نداشته و بیشتر تحت تأثیر سیاست های کشورهای بزرگ و بخصوص ایالات متحده امریکا قرار دارد. در نتیجه می توان گفت که نشست سوم دوحه با این آجندای ناقص و ترکیب هیئت های بی صلاحیت سازمان ملل متحد، نهاد های بین المللی، نماینده های پایین رتبه ۲۳ کشور دنیا بدون حضور نماینده های زنان و جامعه مدنی مانند گذشته ها یک نشست فورمولیته و بی نتیجه خواهد بود که کوچکترین راه حلی برای مشکلات و بحران های موجود در کشور ما را نخواهد داشت و مردم ما هم نباید از تدویر چنین نشست های بی مفهوم و بی نتیجه انتظار کدام تغییری را در زنده گی خود داشته باشند. گذشت زمان ثابت کننده این ادعا های ما خواهد بود.

باحرمت

نجیب الرحمن شمال

اول جولای ۲۰۲۴